

Dunkla motiv

Dit-Cilinn's nya utställning kretsar kring den förkristne guden Mercurius försvunna kropp.

Av Jesper Strömbäck Eklund 22.02.23 Kritik

Dit-Cilinn, *Tethered to the Polestar*, stål, löv, järnslag, smaragd, (detalj) 2023.

Dit-Cilinn's spekulativa esoterism har sedan debuten i samband med Maria Bonnier Dahlin-stipendiet 2014 etablerat ett eget litet hörn på den svenska konstscenen. Hennes utsökta känsla för detaljbearbetning och materialval, kombinerat med ett frosseri i spirituella narrativ, har drivit fram en ovanligt konsekvent estetik som håller hög internationell nivå.

Murmur

Dit-Cilinn

Cecilia Hillström Gallery, Stockholm
16 februari — 25 mars 2023

I centrum för hennes utställning på Cecilia Hillström Gallery står den romerska guden Mercurius. I ett av galleriets mindre utrymmen iscensätts en intim rumslighet där denna förkristna

gudsgestalt levandegörs i form av en bågformad rustning som tycks levitera ovanför betonggolvet. Vid sidan av den kroppslika strukturen, som täcks av ett organiskt mycelliknande skikt, ligger en järnslaggsbesmyckad hjälm. Som i flera av Dit-Cilins tidigare verk antyder skulpturens positionering i rummet en dramaturgisk ansats. Beträktaren förväntas konstruera ett förlopp som föreslår vad som nyss ägt rum eller snart kommer att hända. Skulpturens psykologiserande titel *Tethered to the Polestar* bjuder in till konkreta läsningar: Har Mercurius fallit från himlen? Dras han livlös upp ur floden Styx? Har han tagit av sig hjälmen i hopp om att svalka pannan på en gräsplätt någonstans vid Egeiska havet? Eller har människorna rentav slitit av honom rustningen för att göra honom till människa?

Allt detta är givetvis bara spekulationer. Men det är den här typen av associationsbanor som Dit-Cilins praktik etablerar hos besökaren. En stark känsla av något oavslutat väcker impulsen att fylla de laddade objekten med berättelser. Trots det ibland pompösa tilltalet är verken öppna och bjuder in till tolkningar. Den centrala skulpturen omgärdas av fyra väggfasta verk vars rektangulära form liknar kyrkofönster eller strykbrädor. Deras inramande effekt etablerar en scen i rummet, där allt graviterar mot frånvaron av Mercurius kropp. Mycket kan ha hänt.

Ett antal bearbetade detaljer sticker ut: Bakom en del av de väggfasta verken har ljushållare monterats, där vaxljus av okänd härkomst placerats. Detta går helt i linje med det spirituella anspråket. Lika konsekvent genomförd är den upphängningsanordning som håller Mercurius rustning flytande över golvet. Den tycks självmant ha fäst sig i galleriets sprinklersystem och breder ut sig som en smitta över den krispigt vita basfärgen i rummet. Det är i detaljerna som Dit-Cilinn drabbar allra hårdast. Då glider all avancerad konceptualism undan och ger plats åt ömsint poesi som omsorgsfullt bäddats in i materialen.

Rustningens applikation är tyvärr raka motsatsen. Det krokodilgröna PVC-läddret har slarvigt placerats ovanpå underredet och liknar mest en ledsen ostskiva. Illusionen bryts. Flikarna som sticker upp accentuerar den plastiga känslan och smutsar ner hela verkets tyngd, gör det lätt och antastligt. Det oorganiska materialet skär sig mot den illusion av förfluten tid som bearbetas i utställningens övriga verk. Är det inte färdigt? Materialkrockar av det här slaget är ett återkommande grepp hos Dit-Cilinn, men här utgör det ett stilbrott som bara stör utan att verka i en produktiv riktning.

Dit-Cilinn, *Meridian*, löv, mullbärsbark, glas, stålbeslag, 133 x 30 x 12 cm, 2023 // *Moth(er)*, löv, glas, stålbeslag, 133 x 30 x 12 cm, 2023. Foto: Jean-Baptiste Béranger.

Sedan 2007 har Dit-Cilinn arbetat tillsammans med sin partner David Ohlsson under namnet Ohlsson/Dit-Cilinn, som också representeras av Cecilia Hillström. Tillsammans tycks de ha utvecklat en dynamisk studiopraktik där det utifrån sett är oklart hur de två projekten skiljer sig från varandra. Vad som i den här utställningen däremot blir tydligt är att Dit-Cilinnns solopraktik framstår som något vassare. Den slår mindre sällan över i den etnokitch som några av duons gemensamma verk landat i, där all skicklig materialbearbetning resulterat i objekt som liknar rekvisita från *Game of Thrones*.

Trots att utställningens alla komponenter samverkar väl i den helgjutna atmosfären är det som att konstverkens existentiella djup inte riktigt ger sig till känna. De uppehåller sig vid frågor och dunkla motiv. Där en konstnär som Matthew Barney lyckas potentiera sina storskaliga skulpturvärldar med ett skrämmande emotionellt djup lyckas inte Dit-Cilinn helt överbrygga sin egen fetischism. En mindre uthållig besökare skulle kunna hävda att vi befinner oss i en materialens porrbutik där objektens förlösning – den intellektuella orgasmen – aldrig äger rum.

Dit-Cilin, *Murmur*, installationsvy, Cecilia Hillström Gallery, 2023. Foto: Jean-Baptiste Béranger.

Murmur

Dit-Cilinn

**Cecilia Hillström Gallery, Stockholm
16 februari — 25 mars 2023**
